

Dörenther Klippen route

Dörenther Berg - Hockendes Weib - (Dreikaiserstuhl) - Höoelmeyer Klute - Egelkamp

3 uur, 7.5Km, 170 hoogtemeters

Rotsen, zo steil en hoog, dat er aan de voet van de Klippen zelfs een heuse 'Kletterschule' te vinden is. Bij deze wandelroute gaat het dan ook niet om de af te leggen afstand, maar meer om de mooiste plekjes te bezoeken, over de rotsblokken te klimmen en te genieten van de mooie uitzichten. De rotsblokken zijn een eldorado voor kinderen, maar ook menig ouder zal zich er mee kunnen vermaken. De eigenlijke wandelroute gaat over brede bospaden en deels asfaltweggetjes.

De Dörenther Klippen liggen in een 'Erholungsgebiet' compleet met camping, zomerrodelbaan en sprookjesbos. Daarmee is het een geliefd doel voor dagjesmensen. Het kan er in de weekenden dus vrij druk zijn, vooral bij de rotsen in het eerste deel van de wandeling. Voorbij de Klippen wordt het al snel veel rustiger.

Vanaf Oldenzaal via de A30 is het 30 minuten tot aan de afslag 11 Ibbenbüren. Onder aan de afslag rechtsaf richting Dörenthe, waar de weg al snel omhoog gaat de Dörenther Berg op. Voorbij de ingang van de Sommerrodelbahn, om dan weer af te dalen in een lange bocht naar links. Na de bocht is er links een ruime parkeerplaats vanwaar de wandelroute start.

Achter de parkeerplaats nemen we het pad omhoog voorbij aan de informatieborden het bos in. Een heel mooi stukje natuur met prachtige beboste hellingen rondom. Dit deel wordt veel belopen en er zijn verschillende paden in alle richtingen. Maar we blijven gewoon de hoofdrichting volgen tot we voorbij de camping rechts op een brede weg komen.

Daar gaat het rechtsaf achter de camping langs. Dit is een onderdeel van de Hermannsweg, te herkennen aan de aanwezige 'H' tekens op bomen en palen.

Ter hoogte van het campingterras, wat daar schitterend in de bossen ligt, gaat het linksaf omhoog het brede bospad op.

Zoveel mogelijk rechts aanhoudend gaat het eerst geleidelijk, maar daarna sterker stijgend naar 160m hoogte.

Voor we helemaal boven aankomen zijn we eigenlijk al een paar fraaie rotsformaties voorbij gelopen. Er zijn rechts dan ook veel smalle paadjes de hellingen omhoog, afkortingen naar deze rotsen. Het pad uitlopen tot boven kan natuurlijk ook, maar ga daarna dan nog wel even rechtsaf terug om ook daar al het fraais alsnog te bekijken. De Brede Hermannsweg gaat verder over de bergrug, maar overal vlak langs de mooie afgronden. Het is dus geen probleem om de leuke paadjes rechts van de Hermannsweg te nemen, over en tussen de rotsblokken door. Het hoofdpad iets links van de rotsformaties is altijd weer terug te vinden voor het vervolg van de route. Natuurlijk

nemen we hier ruim de tijd in deze 'bergwereld dicht bij huis'.

Helaas is ons uitzicht wat belemmert op deze heilige oktoberdag, maar het waterige zonnetje doet zijn best ons warm te houden en zal later vandaag ook volledig doorbreken. Hoe het er bij helder weer uitziet, daar kunnen we alleen maar naar raden. Maar ook zo kan onze dag al niet meer stuk.

Na wat rond te hebben gelopen en enkele pieken omhoog geklauterd te zijn, zoeken we de

hoofdweg weer op met de bijbehorende 'H' markeringen.

Voorbij de rotspartijen daalt het af om voorbij de 'Almhütte' weer omhoog te lopen. Jawel, een echte 'Almhütte' kun je hier vinden. Compleet met terras. Je waant je zomaar in de Alpen!

Opnieuw gaat het dan naar 160m hoogte terwijl we alle zijwegen negeren, tot we bij een Y-splitsing aankomen met links een 'Ehrenfriedhof' boven op de berg. Daar houden we rechts aan en blijven zo in oostelijke richting over de bergkam lopen.

Nog steeds de Hermannsweg volgend negeren we de zijwegen en komen dan voorbij een schuilhut links waar de A3 links omlaag gaat. Wij blijven er rechtdoor lopen tot we op een groter kruispunt komen bij een wit/rood hek over het pad. Daar gaat de A3 rechts onderuit en de A2 scherp linksaf bij het bankje. Deze A2 gaan we nu linksaf omlaag volgen.

Wie het leuk vind om nog meer mooie rotsformaties te bezoeken, kan hier van de route afwijken en nog verder rechtdoor lopen. Na 250m is er een mooie schuilhut en voorbij de hut is het nog eens 250m naar nog meer mooie rotsen en uitzichten in het dal. Maar dan links van de berg. Deze rotsen worden de Dreikeiserstühl genoemd en heb ik beschreven in [deze route](#). Daarna kan eenvoudig terug worden gekeerd naar deze splitsing om dan alsnog de route te vervolgen.

Deze wandelroute is ook te verlengen door pas bij de genoemde schuilhut de A2 scherp linksaf omgaan gaan volgen. Dat wordt al snel een Trimpfad met verschillende uit te voeren oefeningen in het bos. Helemaal beneden aan de bosrand dan haaks linksaf de weg vervolgen om weer op de beschreven route aan te sluiten.

Al snel versmalt het bospad tot een paadje, en daalt dan af door prachtige bossen waarin de eerste herfstkleuren verschijnen.

Voordurend lopen we tussen mooie heuvels en beboste hellingen door veder omlaag. Daarbij zijn er een aantal zijwegen, maar de A2 markeringen zijn duidelijk. Gewoon de weg omlaag vervolgen.

Het pad lijkt niet veel belopen, maar enkele afdrukken van paardenhoeven komen we wel tegen als teken dat er toch af en toe wel gebruik van wordt gemaakt.

Nadat we een laatste hoogte links passeren waar het pad met een boog naar links omheenloopt, komen we bij een kruising van paden uit het bos in het open veld.

Links om de hoek vinden we een bankje En dat staat er niet voor niets.

Het uitzicht is er schitterend. We zitten nog op 120m hoogte en kunnen prachtig over de golvende hellingen uitkijken met overal verspreid mooie boerderijen. De eerste gelijk links onder ons. Een bijzonder mooi natuurstenen gebouw.

Tegenover het bankje gaan we omlaag tussen de boerderijen door, verder de A2 achterna de heuvels in. Het wordt nu asfalt onder de wandelschoenen terwijl we genieten van het uitzicht in het steeds beter doorbrekende zonnetje.

Steeds weer nieuwe verrassingen achter een bosje, na het passeren van een boerderij, of over een heuveltje kijkend. De camera blijft in de aanslag.

Beneden komt de weg uit bij een T-splitsing op een drukke hoofdweg. We moeten linksaf langs deze weg, maar op de eerstvolgende kruising laten we het drukke verkeer al weer achter ons.

Opnieuw linksaf, een smalle asfaltweg licht stijgend omhoog. Tussen alle verkeersborden en overige paaltjes moeten we even zoeken naar de A2 aanduiding, maar die wordt al snel gevonden en deze bevestigt dat we hier links moeten.

De lange rechte weg richting Egelkamp brengt ons door een woonwijkje met links vooral bossen en rechts de huizen. Tussen de huizen door is goed te zien dat we duidelijk nog op hoogte lopen en zijn er dan ook overal mooie doorkijkjes als op de foto hiernaast.

Steeds is aan de andere kant van het dal de energie centrale achter Ibbenbüren een dominerende factor.

Even later laten we de woonhuizen achter ons en lopen verder tussen het bos en de weilanden van boerderij naar boerderij.

Het smalle asfaltweggetje kent nauwelijks verkeer zodat we breeduit naast elkaar lopend verder kunnen stappen. De enkele zijwegen en bospaden worden genegeerd, tot voorbij het buurtschap Egelkamp.

Net voorbij een boerderij gaat het linksaf weer een asfaltweg omhoog waarbij route A2 en A3 weer samen komen.

Er volgt een bocht naar rechts en dan lopen we richting een bosrand met links een akker heerlijk in de zon. De asfaltweg gaat om deze akker heen links omhoog. Wij verlaten nu het asfalt en gaan rechtdoor het bos in over de onverharde weg. Op een boom net voor deze kruising staan de A2 en A3 richtingen aangegeven.

We willen nog even pauzeren en daar we straks het bos, en daarmee de schaduw weer ingaan, besluiten we aan de bosrand in de zon nog even te gaan zitten om een appeltje te eten. (foto)

Appeltje op en dan gaan we verder, het bos in. De weg loopt onderlangs de bosrand. Links de helling van de Dörenther Berg, rechts achter de bomen de weilanden met opnieuw af en toe mooie uitzichten. Tot we uiteindelijk achter een huis uitkomen.

Daar versmalt het pad en moeten we nog een stukje door de struiken onze weg zoeken. Op het laagste punt is het over 30m zeer modderig. Niet zo vreemd na een lange week regenval.

Dan brengt het pad ons weer in de bewoonde wereld, onderlangs het 'Sprookjesbos', tot aan de hoofdweg B219 tussen de autoweg en Dörenthe waar we eerder met de wagen langs zijn gekomen.

Daar lopen we over de aanwezige stoep linksaf omhoog, voor de Sommerrodelbahn langs, maar nog niet naar de parkeerplaats. Eerst gaan we nog linksaf de weg naar de camping op, om daar op het terras nog wat te nuttigen voor we terug naar huis rijden.

Vergeet niet om hier ook even binnen te kijken. Er staat een grote vitrine vol met de heerlijkste soorten Kuchen! En daar zeggen we natuurlijk geen nee tegen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2012 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |